

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym – Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Piotr Gerke

Protokolant : prot. sąd. Katarzyna Szymanek

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. Marzanny Woltmann-Frankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2019 r. sprawy

- 1) **J. I.**, oskarżonego z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej,
- 2) **M. E.**, oskarżonej z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i art. 9§1 k.k.s., z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 9§1 k.k.s., art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej,

oraz

- 3) **A. P.**, oskarżonego z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i art. 9§1 k.k.s.,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Pile z dnia 21 marca 2019 r., sygn. akt II K 21/19,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- a) W miejsce wymierzonych oskarżonemu J. I. w punktach I-III jednostkowych kar grzywny na podstawie art. 37§1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 2 k.k.s. wymierza temu oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, na podstawie art. 23§3 k.k.s. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100,- (sto) złotych,
- b) na podstawie art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 69§1 i 2 k.k. oraz art. 70§1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej J. I. kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby, na podstawie art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 72§1 pkt 1 k.k. zobowiązując tego oskarżonego do pisemnego informowania sądu raz na 3 (trzy) miesiące o przebiegu okresu próby,
- c) uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punkcie V,
- d) na podstawie art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 85§1 k.k. oraz art. 39§1 i 2 k.k.s. łączy karę grzywny wymierzoną w pkt I lit. a niniejszego wyroku oraz karę grzywny orzeczoną w punkcie IV zaskarżonego wyroku i wymierza oskarżonemu J. I. karę łączną grzywny w liczbie 105 (sto pięć) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100,- (sto) złotych,
- e) w miejsce wymierzonych oskarżonej M. E. w punktach VI i VII jednostkowych kar grzywny na podstawie art. 37§1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 2 k.k.s. wymierza tej oskarżonej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art. 23§3 k.k.s. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100,- (sto) złotych,

f) na podstawie art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 69§1 i 2 k.k. oraz art. 70§1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej M. E. kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby, na podstawie art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 72§1 pkt 1 k.k. zobowiązując tę oskarżoną do pisemnego informowania sądu raz na 3 (trzy) miesiące o przebiegu okresu próby,

g) uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punkcie X,

h) na podstawie art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 85§1 k.k. oraz art. 39§1 i 2 k.k.s. łączy karę grzywny wymierzoną w pkt I lit. e niniejszego wyroku oraz kary grzywny orzeczone w punktach VIII i IX zaskarżonego wyroku i wymierza oskarżonej M. E. karę łączną grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100,- (sto) złotych,

i) w miejsce wymierzonych oskarżonemu A. P. w punktach XI i XII kar jednostkowych grzywny na podstawie art. 37§1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 2 k.k.s. wymierza temu oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art. 23§3 k.k.s. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100,- (sto) złotych,

j) na podstawie art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 69§1 i 2 k.k. oraz art. 70§1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej A. P. kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby, na podstawie art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 72§1 pkt 1 k.k. zobowiązując tego oskarżonego do pisemnego informowania sądu raz na 3 (trzy) miesiące o przebiegu okresu próby,

k) uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punkcie XIII,

II. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

III. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 6,66 zł tytułem zwrotu wydatków postępowania odwoławczego oraz wymierza im opłaty za obie instancje w wysokości:

- 2.280 zł od J. I.,

- 2.120 zł od M. E.,

- 1.720 zł od A. P..

Piotr Gerke

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 marca 2019 r., sygn. akt II K 21/19, Sąd Rejonowy w Pile:

1. uznał oskarżonego **J. I.** za winnego tego, że w bliżej nieustalonym okresie, co najmniej od października 2013 roku do dnia 3 lipca 2018 roku w P., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, nabył od nieustalonego mężczyzny wyroby akcyzowe nieoznaczone polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci co najmniej 103.000 sztuk papierosów do palenia, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s., na którym towarze ciąży należność podatku akcyzowego w łącznej wysokości 93.950,00 zł, czym naraził na uszczuplenie podatku akcyzowego w wyżej wymienionej kwocie, działając na szkodę Skarbu Państwa, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 w zw. z § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

2. uznał oskarżonego J. I. za winnego tego, że w bliżej nieustalonym okresie, co najmniej od stycznia 2016 roku do 3 lipca 2018 roku w P., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, nabył od nieustalonego mężczyzny wyroby akcyzowe nieoznaczone polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci co najmniej 180 kg tytoniu krojonego do palenia, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s., na którym towarze ciąży należność podatku akcyzowego w łącznej wysokości 151.789,00 zł, czym naraził na uszczuplenie

podatku akcyzowego w wyżej wymienionej kwocie, działając na szkodę Skarbu Państwa, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 w zw. z § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 90 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

3. uznał oskarżonego J. I. za winnego tego, że w bliżej nieustalonym okresie, co najmniej od stycznia 2017 roku do dnia 3 lipca 2018 roku w P., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, nabył od M. E. i A. P. wyroby akcyzowe nieoznaczone polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci co najmniej 72000 sztuk papierosów do palenia oraz 10 litrów spirytusu, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s., na którym towarze ciąży należność podatku akcyzowego w łącznej wysokości 67.434,00 zł, czym naraził na uszczuplenie podatku akcyzowego w wyżej wymienionej kwocie, działając na szkodę Skarbu Państwa, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 w zw. z § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

4. uznał oskarżonego J. I. za winnego tego, że w bliżej nieustalonym okresie do dnia 3 lipca 2018 roku w P., przy ul. (...) województwo (...), dokonał obrotu papierosami w ilości nie mniejszej niż 200 szt. papierosów (10 paczek) o wartości nie mniejszej niż 280 zł, których opakowania jednostkowe oznaczone były podrobionymi znakami (...) zarejestrowanymi przez firmę (...) z siedzibą w Niemczech, reprezentowaną przez (...) S.A., którego nie miał prawa używać, tj. przestępstwa z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej i za to na podstawie art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej wymierzył mu karę grzywny w wysokości 10 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

5. na podstawie art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 85 § 1 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec oskarżonego J. I. w pkt 1-4 kary grzywny połączył i wymierzył łączną karę 140 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

6. uznał oskarżoną **M. E.** za winną tego, że w bliżej nieustalonym okresie co najmniej od stycznia 2017 r. do dnia 3 lipca 2018 roku w P., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. P. nabyła od mężczyzny o nieustalonej tożsamości wyroby akcyzowe nieoznaczone polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci co najmniej 72000 sztuk papierosów różnych marek, między innymi A., P., M., W., stanowiące przedmiot czynu zabronionego, określonego w art. 63 k.k.s., na którym towarze ciąży należność podatku akcyzowego w łącznej wysokości 66.886,00 zł, czym naraziła na uszczuplenie podatku akcyzowego wyżej wymienionej kwocie, działając na szkodę Skarbu Państwa, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 w zw. z § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 55 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

7. uznał oskarżoną M. E. za winną tego, że w dniu 3 lipca 2018 roku w P., przy Pl. (...) -go M. 11/6, woj. (...), w miejscu zamieszkania, wspólnie i w porozumieniu z A. P., przechowywała wyroby akcyzowe nieoznaczone polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci 16960 szt. papierosów marek AUSTIN, PREMIER, M., (...) oraz 1 kg krajanki tytoniowej, stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s., na którym towarze ciąży należność podatku akcyzowego w łącznej kwocie 15291 zł, w tym w wysokości 14501 zł, z tytułu papierosów oraz 790 zł z tytułu krajanki tytoniowej, czym naraziła na uszczuplenie podatku akcyzowego w ww. kwocie, działając na szkodę Skarbu Państwa, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 w zw. z § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

8. uznał oskarżoną M. E. za winną tego, że w bliżej nieustalonym okresie do dnia 3 lipca 2018 roku w P., przy Pl. (...) -go M. 11/6 województwo (...), w miejscu zamieszkania sprzedała J. I. dwie butelki o pojemności 5 litrów napoju alkoholowego, działając bez wymaganego zezwolenia, tj. przestępstwa z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i za to na podstawie art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wymierzył jej karę grzywny w wysokości 10 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

9. uznał oskarżoną M. E. za winną tego, że w bliżej nieustalonym okresie do dnia 3 lipca 2018 roku w P. przy Pl. (...) -go M. 11/6 województwo (...), dokonała obrotu papierosami w ilości nie mniejszej niż 4600 szt. papierosów

(230 paczek) o wartości nie mniejszej niż 3218 zł, których opakowania jednostkowe oznaczone były podrobionymi znakami towarowymi (...) zarejestrowanymi przez firmę (...) z siedzibą w Niemczech, reprezentowaną przez (...) S.A., którego nie miała prawa używać, tj. przestępstwa z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej i za to na podstawie art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej wymierzył jej karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

10. na podstawie art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 85 § 1 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec oskarżonej M. E. w pkt 6-9 kary grzywny połączył i wymierzył łączną karę 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

11. uznał oskarżonego **A. P.** za winnego tego, że w bliżej nieustalonym okresie co najmniej od stycznia 2017 r. do dnia 3 lipca 2018 roku w P., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. E. nabył od mężczyzny o nieustalonej tożsamości wyroby akcyzowe nieoznaczone polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci co najmniej 72000 sztuk papierosów różnych marek, między innymi A., P., M., (...), stanowiące przedmiot czynu zabronionego, określonego w art. 63 k.k.s., na którym towarze ciąży należność podatku akcyzowego w łącznej wysokości 66.886,00 zł, czym naraził na uszczuplenie podatku akcyzowego wyżej wymienionej kwocie, działając na szkodę Skarbu Państwa, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 w zw. z § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 55 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

12. uznał oskarżonego A. P. za winnego tego, że w dniu 3 lipca 2018 roku w P., przy Pl. (...) -go M. 11/6, woj. (...), w miejscu zamieszkania, wspólnie i w porozumieniu z M. E., przechowywał wyroby akcyzowe nieoznaczone polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci 16960 szt. papierosów marek A., P., M., (...) oraz 1 kg krajanki tytoniowej, stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s., na którym to towarze ciąży należność podatku akcyzowego w łącznej kwocie 15291 zł, w tym w wysokości 14501 zł, z tytułu papierosów oraz 790 zł z tytułu krajanki tytoniowej, czym naraził na uszczuplenie podatku akcyzowego w ww. kwocie, działając na szkodę Skarbu Państwa, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 w zw. z § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

13. na podstawie art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 85 § 1 k.k. i art. 39 § 1 k.k.s. orzeczone wobec oskarżonego A. P. w pkt 11-12 kary grzywny połączył i wymierzył łączną karę 60 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł,

14. na podstawie art. 30 § 2 k.k.s. i art. 31 § 6 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie worka sizalowego koloru żółtego z zawartością tytoniu ciętego bez polskich znaków akcyzy, butelki plastikowej przezroczystej o pojemności 5 l wypełniona cieczą o zapachu spirytusu bez polskich znaków akcyzy, papierosów m-ki V. czerwone – 380 paczek bez polskich znaków akcyzy(76000 szt.), papierosów m-ki F. czerwone – 160 paczek bez polskich znaków akcyzy(3200 szt.), papierosów m-ki A. (...) paczki bez polskich znaków akcyzy(3660 szt.), papierosów m-ki (...) black – 242 paczki bez polskich znaków akcyzy(4840 szt.), papierosów m. N.gold – 310 paczek bez polskich znaków akcyzy(6200 szt.), papierosów m-ki W. czerwone – 230 paczek bez polskich znaków akcyzy(4600 szt.), papierosów m-ki premier czerwone – 283 paczki bez polskich znaków akcyzy(5660 szt.) papierosów m. L.czerwone – 21 paczek bez polskich znaków akcyzy(420 szt.), papierosów m-ki M. czerwone – 320 paczek bez polskich znaków akcyzy(6400 szt.), papierosów m-ki M. gold– 364 paczki bez polskich znaków akcyzy(7280 szt.), papierosów m. M.red– 414 paczek bez polskich znaków akcyzy(8280 szt.), papierosów m-ki C. fioletowe– 100 paczek bez polskich znaków akcyzy(2000 szt.), papierosów m-ki C. niebieskie– 130 paczek bez polskich znaków akcyzy(2600 szt.), woreczka strunowego z papierosami (ręcznej roboty) bez polskich znaków akcyzy (20 szt.), papierosów ręcznej roboty z tytoniu zapakowanych w paczki po papierosach różnych marek bez polskich znaków akcyzy (954 szt.), papierosów ręcznej roboty zapakowanych w plastikowych i metalowych papierośnicach bez polskich znaków akcyzy (749 szt.), papierosów m-ki P. (...) paczek bez polskich znaków akcyzy(5520 szt.), papierosów m-ki A. (...) paczek bez polskich znaków akcyzy(8280 szt.), papierosów m-ki W. czerwone – 20 paczek bez polskich znaków akcyzy(400 szt.), papierosów m-ki M. gold – 138 paczek bez polskich znaków akcyzy(2760 szt.), dwóch woreczków plastikowych z zawartością tytoniu ciętego będącego mieszaniną suszu roślinnego koloru brązowego o zapachu tytoniu do palenia (1 kg),

15. rozstrzygnął w przedmiocie kosztów procesu, obciążając nimi oskarżonych.

Powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych zaskarżył **prokurator**, zarzucając naruszenie prawa materialnego, które miało wpływ na jego treść, tj. art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. poprzez jego niezastosowanie z uwagi na błędne uznanie, że w niniejszej sprawie nie było podstaw do zastosowania instytucji obligatoryjnego obostrzenia kary, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy świadczy o tym, iż zostały spełnione wszystkie przesłanki konieczne, aby zastosować ww. instytucję wobec wszystkich oskarżonych.

Wobec powyższego prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie:

1. oskarżonemu J. I.

-za czyny I-III przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. i w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s.: kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 2 lat próby, kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 100 zł każda stawka, a nadto nałożenia na oskarżonego obowiązku pisemnego informowania sądu nie rzadziej niż raz na 3 miesiące o przebiegu okresu próby, nałożenia na oskarżonego obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnej 247.937 zł w terminie 1 roku i 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku oraz przepadku na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa skarbowego oraz przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa skarbowego,

-za czyn IV kary grzywny w wymiarze 10 stawek dziennych po 100 zł każda stawka oraz przepadku na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa,

-kary łącznej grzywny w wymiarze 105 stawek dziennych po 100 zł każda stawka,

-obciążenie go kosztami postępowania.

2. za czyny V-VI przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. i w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s.: kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 2 lat próby, kary grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 100 zł każda stawka, a nadto nałożenia na oskarżoną obowiązku pisemnego informowania sądu nie rzadziej niż raz na 3 miesiące o przebiegu okresu próby, nałożenia na oskarżoną obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnej w kwocie 66.886 zł solidarnie z oskarżonym A. P. w terminie 1 roku od uprawomocnienia się wyroku oraz przepadku na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa skarbowego oraz przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa skarbowego,

-za czyn VII kary grzywny w wymiarze 10 stawek dziennych po 100 zł każda stawka,

-za czyn VIII kary grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 100 zł każda stawka,

-kary łącznej grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 100 zł,

-obciążenia jej kosztami postępowania;

3. oskarżonemu A. P.,

-za czyny IX-X przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. i w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s.: kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, kary grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 100 zł każda stawka oraz przepadku na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa skarbowego, a nadto nałożenia na oskarżonego obowiązku pisemnego informowania sądu nie rzadziej niż raz na 3 miesiące o przebiegu okresu próby, nałożenia na oskarżonego obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnej w kwocie 66.886 zł solidarnie z oskarżoną M. E. w terminie 1 roku od uprawomocnienia się wyroku i obciążenia go kosztami postępowania solidarnie z pozostałymi oskarżonymi.

Na rozprawie odwoławczej prokurator sprecyzował, iż co do oskarżonego P. domaga się orzeczenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, tak jak co do współoskarżonych.

W **odpowiedzi na apelację obrońca oskarżonej M. E.** wniósł o uznanie apelacji prokuratora za oczywiście bezzasadną i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy w części dotyczącej oskarżonej oraz obciążenie kosztami postępowania w II instancji Skarbu Państwa i wskazał, że orzeczenie w pkt VI zawiera szeroko określone znamiona czasowe, uniemożliwiając tym samym dokładne umiejscowienie w czasie popełnienia tego czynu przez oskarżoną, w szczególności określenie „w bliżej nieustalonym okresie” oraz „co najmniej od stycznia 2017 r.” wskazują, że czyn ten mógł nastąpić we wcześniejszym okresie niż od stycznia 2017 r. Ta relacja czasowa w stosunku do czasu czynu z pkt VII nosi znamiona znacznie dłuższego okresu, niż okres krótki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna.

Na wstępie należy wskazać, że wniesienie środka odwoławczego, niezależnie od jego granic i zakresu, każdorazowo obliguje Sąd odwoławczy do zbadania ewentualności wystąpienia uchybień, o jakich mowa w art. 439 k.p.k. i 440 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy nie stwierdził wskazanych tam uchybień, osobnych zarzutów co do ich występowania w procedowaniu Sądu I instancji nie formułował zresztą apelujący.

Dalej trzeba wskazać, że m.in.: „Dla przyjęcia ciągu przestępstw niezbędne jest, aby przestępstwa skarbowe były o takich samych znamionach ustawowych. Muszą to być zatem przestępstwa o takiej samej kwalifikacji prawnej. Nie mogą to być przestępstwa w typie podstawowym i uprzywilejowanym ani nie mogą być popełnione w różnych formach zjawiskowych, np. w postaci sprawstwa i pomocnictwa. Jedyne będą pozostawały w ciągu przestępstw czyny popełnione w różnych formach stadialnych, np. w postaci dokonania i usiłowania, przy zachowaniu oczywiście realizacji takich samych znamion ustawowych. Trudno wskazać konkretny wymiar czasowy, który pozwoli na przyjęcie, że nie jest to długi odstęp czasu. Pojawiają się zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie próby skonkretyzowania tego „wycinka czasowego”; np. T. Grzegorzczak wskazuje, przy posiłkowaniu się treścią art. 6 § 2 k.k.s., że można przyjmować, iż odstęp czasu nie jest długi, jeżeli nie przekracza roku (T. Grzegorzczak, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, Warszawa 2006, s. 213). Dokonując oceny, czy odstępy czasowe między przestępstwami nie są długie, należy uwzględnić wszystkie okoliczności konkretnego przypadku i na ich podstawie dokonać ustalenia, czy odstęp czasowy pomiędzy przestępstwami skarbowymi jest taki, że pozwala przyjąć, iż pomiędzy przestępstwami zachodzą więzi tego rodzaju, że uzasadniają wymierzenie jednej kary”- Wielgolewska Anna. Art. 37. W: Kodeks karny skarbowy. Komentarz. Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, 2012.

Przypomnieć także wypada, że: „Czyn ciągły jest popełniany od chwili rozpoczęcia przez sprawcę pierwszego zachowania **do momentu zakończenia ostatniego zachowania objętego znamieniem ciągłości** .”- Kardas Piotr. Art. 6. W: Kodeks karny skarbowy. Komentarz, wyd. III. Wolters Kluwer Polska, 2017. [...] konstrukcja czynu ciągłego ma wpływ na czas popełnienia czynu zabronionego i wszelkie konsekwencje z tego płynące np. przedawnienie, które będzie się liczyć **od zakończenia ostatniego zachowania składającego się na czyn ciągły** [...]”-Wielgolewska Anna. Art. 6. W: Kodeks karny skarbowy. Komentarz. Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, 2012.

W niniejszej sprawie, jak trafnie wskazał skarżący, w przypadku oskarżonej M. E. odstępy czasu pomiędzy czynami z ww. pkt 6 i 7 liczone w zgodzie ze wskazanymi wyżej zasadami nie są więc długie – licząc datę czynu według daty końcowej, czyny te są popełnione w tym samym dniu 3 lipca 2018 r. To samo dotyczy obydwu współoskarżonych, co do których nie wpłynęły wnioski o uzasadnienie orzeczenia Sądu II instancji. Podkreślić tu trzeba, iż ustalenie daty czynu jest ustaleniem faktycznym, które w niniejszej sprawie zostało w określony sposób dokonane przez Sąd Rejonowy i nie jest kwestionowane przez żadną ze stron w ramach apelacji.

Na marginesie należy podkreślić (wbrew temu, co wskazuje obrońca w odpowiedzi na apelację) że przepis art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. stawia wymóg istnienia odstępów czasu, które właśnie nie są długie, a nie takich, które są krótkie, jak określono to w art. 12 k.k. W zakresie pojęcia odstępów czasu, które nie są długie wchodzi takie odstęp, które są krótkie, ale również takie, które są średnie. Jest więc to określenie mające szerszy zakres znaczeniowy, niż „krótkie odstępów czasu”.

Jednocześnie należy stanowczo odrzucić wykładnię prowadzącą do wniosku, że skoro czyn z pkt 7 w całości mieści się w okresie trwania czynu z pkt 6, to nie ma pomiędzy nimi odstępów czasu. Byłaby to bowiem wykładnia ad absurdum, prowadząca do nieuzasadnionego wyłączenia nadzwyczajnego obostrzenia kary wobec sprawców, którzy skumulowali swoją wieloprzestępczą działalność w jednym dniu, co powinno przecież prowadzić do surowszej oceny tych czynów z racji zwiększonego natężenia bezprawia.

Przyjmując zatem wbrew stanowisku Sądu Rejonowego, że istniały podstawy do przyjęcia ciągu przestępstw skarbowych co do ww. czynów z pkt 6 i 7 co do oskarżonej E. (to samo dotyczy czynów I-III przypisanych J. I. oraz XI-XII przypisanych A. P.), Sąd Okręgowy zobligowany był treścią art. 37§1 pkt 3 k.k.s. do nadzwyczajnego obostrzenia kary wobec wszystkich oskarżonych, przy czym sposób jej obostrzenia wynika z art. 38§1 pkt 1 k.k.s. Zarazem Sąd II instancji w ślad za prokuratorem uznał, iż co do oskarżonych nie wystarczy poprzestać na orzeczeniu kary związanej z pozbawieniem wolności – tym bardziej, iż podzielił stanowisko oskarżyciela co do zasadności warunkowego zawieszenia wykonania tych kar co do wszystkich oskarżonych z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s., lecz konieczne jest także wymierzenie im kar grzywny, by nie powstała u nich błędna świadomość, że faktycznie nie spotkała ich żadna represja ze strony wymiaru sprawiedliwości.

Mając to na względzie, Sąd Okręgowy zgodnie z propozycjami prokuratora wymierzył oskarżonej nadzwyczajnie obostrzoną karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 100 zł każda, jednocześnie przyjmując, iż wobec oskarżonej postawić należy pozytywną prognozę kryminologiczną i z tego względu warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat, zobowiązując oskarżoną do pisemnego informowania sądu raz na 3 miesiące o przebiegu okresu próby. Z uwagi na fakt, że zmieniły się kary częściowe, zaistniała potrzeba uchylenia rozstrzygnięcia o karze łącznej i orzeczenia nowej kary łącznej grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 100 zł. Przy wymiarze kar i innych środków Sąd Okręgowy podzielił wskazane przez Sąd Rejonowy okoliczności łagodzące i obciążające względem oskarżonej, mając jednak na uwadze konieczność wymierzenia kary nadzwyczajnie obostrzonej za ww. ciąg przestępstw. Wobec powyższego **Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt I lit. e-h i pkt II wyroku.**

Uwagi te zachowują aktualność także w przypadku współoskarżonych, którzy nie złożyli wniosku o pisemne uzasadnienie wyroku sądu II instancji, a co do których orzeczono w analogiczny sposób w pozostałych jednostkach redakcyjnych punktu I wyroku.

Zarazem podkreślić trzeba, iż w przypadku oskarżonej E., jak i w przypadku pozostałych oskarżonych, Sąd Okręgowy nie nałożył postulowanego przez prokuratora **obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnej**. Jak bowiem zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 listopada 2013 r., V KK 264/13, OSNKW 2014/3/26, „określenie przez sąd obowiązku, o którym mowa w art. 41 § 2 KKS, musi być poprzedzone wydaniem przez organ podatkowy decyzji wymiarowej ustalającej należność publicznoprawną nałożoną na podmiot zobowiązany; decyzja taka powinna posiadać cechy wykonalności wobec jej uprawomocnienia się albo nadania rygoru natychmiastowej wykonalności orzeczeniu ustalającemu zobowiązanie podatkowe”. Tymczasem w niniejszej sprawie żadna taka decyzja nie zapadła, a więc nie ma też podstaw do nakładania wspomnianego obowiązku.

O **kosztach procesu** Sąd Okręgowy rozstrzygnął jak w pkt III wyroku, na podstawie art. 113 § 1 Kodeksu karnego skarbowego w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 3 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Na koszty te złożyła się 1/3 ryczałtu za doręczenia w kwocie 6,66 zł oraz opłata za obie instancje w kwocie 2.120 zł w przypadku M. E.. Opłaty co do pozostałych oskarżonych wyliczono stosownie do wymiaru kar ukształtowanych po raz pierwszy w II instancji.

SSO Piotr Gerke